

ภาพวันวาน จากบันทึกความทรงจำในหัวใจ สำหรับบางท่านเมื่อย้อนรำลึกถึงอาจทำให้คิ้วทั้งสองข้างเริ่มเคลื่อนไหวที่เข้าหากัน บางท่านอาจมีรอยยิ้มเล็กๆ ง่ายๆ ที่มุมปาก แต่อีกหลายๆ ท่านอาจเปล่งเสียงหัวเราะออกมาอย่างมีความสุข โดยเฉพาะเมื่อนึกถึงปัญหาอุปสรรค และขวากหนามในชีวิตที่ฟันฝ่ามาได้ด้วยความยากลำบาก ปัญหาที่เมื่อแรกพบอาจเคยรู้สึกว่ายาก เป็นเรื่องที่ยากเย็นแสนเข็ญ เสียเหลือเกิน ต่อมาเริ่มเรียนรู้วิถีแก้ไข ความหนักหนาสาหัสนั้นก็ลดลงเรื่อย ๆ ดังนั้นเมื่อวันเวลาผันผ่าน สิ่งที่เคยเป็นปัญหาก็คงไม่ใช่ปัญหาอีกต่อไป เพราะพบทางออกเรียบร้อยแล้ว บทเรียนชีวิตนี้ กระมังที่เขาเรียกกันว่า **“ประสบการณ์”** ที่ไม่มีสอนตามหลักสูตร ในสถานศึกษาใด ๆ มีเงินทองมากแค่ไหนก็หาซื้อไม่ได้ วิธีเดียวที่จะได้มาคือต้องฝึกฝนด้วยตนเอง แต่นั่นจะทำให้เสียเวลามากเกินไปไหม ทำไมเราไม่เรียนลัด ด้วยการศึกษาดirectจากผู้ฮาวุโสที่มากด้วยประสบการณ์ผ่านร้อนผ่านหนาว เจอปัญหาผจญอุปสรรคมานับไม่ถ้วน ทางออกมีกี่เส้นทาง อยู่ทิศไหนบ้าง บนเส้นทางมีอะไรรออยู่ คำตอบพร้อมแล้ว เหลือเพียงรอให้เราถาม เท่านั้นเอง ผู้ฮาวุโสทุกท่านจะให้คำตอบที่ทรงคุณค่าด้วยความยินดียิ่ง

ธารงคุณค่า

อนุรักษ์ กำลังรบ

เหล่าทหารช่างในวันนี้ เจริญก้าวหน้ามั่นคงมาได้ ก็ด้วยคุณูปการของบรรพบุรุษและทหารช่างรุ่นที่ผู้มากด้วยความรู้และประสบการณ์ที่ได้สั่งสมและถ่ายทอดสืบมารุ่นต่อรุ่น จวบจนบัดนี้ เรานานนามท่านเหล่านั้นว่า **“นายทหารช่างอาวุโส”** ซึ่งนายทหารช่างอาวุโสเหล่านี้ ในอดีตคือกำลังสำคัญของเหล่าและหน่วย แม้กระทั่งในปัจจุบันก็ยังคงเป็นคลังสมอง คลังปัญญา

ที่ดีที่สุดที่เราสามารถขอคำชี้แนะได้โดยตรง กรมการทหารช่างจัดงานวันสถาปนาเหล่าทหารช่างในวันที่ ๒๓ มิถุนายนของทุกปี แขกรับเชิญที่สำคัญและขาดไม่ได้ก็คือคณะนายทหารช่างอาวุโส ซึ่งในปีนี้ได้กรุณาให้เกียรติมาร่วมพิธีเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านหนึ่งซึ่งขออนุญาตกล่าวนามด้วยความขอบพระคุณและชื่นชมในสปีริตของท่าน เชื่อได้ว่าผู้เข้าร่วม

อยู่ในพิธีวันทหารช่างทุกปีที่ผ่านมา ต้องคิดเช่นเดียวกันแน่นอน ภาพที่คุ้นตาก็คือนายทหารช่างอาวุโสผู้ซึ่งสวมชุดสูทสากลสุภาพ ถือไม้เท้า ช่วยพยุงในการเดิน นำคณะนายทหารช่างอาวุโสร่วมพิธีสงฆ์ ตั้งแต่เช้า และเป็นผู้แทนในการวางพวงมาลาสักการะพระอนุสาวรีย์

พระบิดาฯ และร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ตามกำหนดการที่จัดไว้ให้ **พลตรี นพ พุ่มหิรัญ** ในวัยเก้าสิบสี่ปี มาพร้อมด้วยรอยยิ้มและคำพูดที่บ่งบอกถึงความรัก ความผูกพัน ความปรารถนาดีที่มีให้แก่เหล่าและน้อง ๆ ทหารช่างที่ยังคงเต็มเปี่ยมอยู่ในหัวใจของท่านเสมอมา ซึ่งความรู้สึกเช่นนี้ก็คือความรู้สึกของนายทหารช่างอาวุโสทุกท่านเช่นกัน

น้อง ๆ ทหารช่างรุ่นหลังทุกคนตระหนักดีว่า ถ้าไม่มีพี่ ๆ ในวันก่อน ก็ไม่มีเหล่าทหารช่างที่เข้มแข็งมั่นคงเช่นวันนี้ แบบอย่างที่ดีของทุกท่านในวันก่อน จะเป็นแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนทหารช่างในวันนี้ ได้สืบทอด รักษาและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเกียรติคุณของเหล่าทหารช่างสืบต่อไป

